

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 39. Conversio Piritziensium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1125.

§. XXXIX.

Conversio Piritziensium.

In Pomerania Fidei Prædicatores primo Piritzium iter direxerunt, cumque in via ad oppida bellorum furore attrita devenirent, pauci incolæ, ruinis supersites, interrogati, an Christiani esse vellent, ad pedes Episcopi se se demittentes rogabant, ut ipsos erudiret & baptizaret. Otto triginta volentes Sacro fonte abluit, quos velut messis Spiritualis primitias habuit. Piritziensium civitati appropinquantes, procul quater circiter mille viros conspiciunt, qui ex tota Provincia convenerant, ut Festum more Gentilium anniversarium celebrarent; lætabundi ululabant magno tumultu. Quia vero nox ingruerat, crediderunt Clerici e re sua minime fore, si noctu homines lætitia & commestatione accensos adirent. At prima luce Paulicius & quidam delecti conspectum præcipuorum in illa urbe subeunt, adventum Episcopi denunciant, & nomine Ducis Poloniæ Ducisque Pomeraniæ mandata exponunt, quibus eundem humane recipere, & prædicantem audire jubebantur. Adjiciunt, virum esse spectatæ auctoritatis, domi divitem, nihil mercedis a quoquam mortalium sperantem, quem solum Salutis ipsorum desiderium adduxisset. Meminissent promisso-

missorum suorum, & quanta in bello, vix ^{Sæcul. XII.}
 nuper extincto, perpeffi fuissent; iram ^{A C. 1125.}
 Dei a suis cervicibus amoverent. Omnes
 denique Gentes Christo nomen dedisse,
 quibus pauci oppidani nequicquam re-
 pugnant.

Pagani, mente turbati, moram ad
 deliberandum in re tam seria petunt. At
 Paulicius & Delegati subolentes, astu-
 tiam esse, Episcopi præsentiam effugere
 volentium, inquiunt, ipsis hac hora & hic
 stantibus deliberandum esse; advenisse
 Episcopum, quem si admittere diu detre-
 ctarent, ob virum contemptum offensos
 Duces habituros esse. Tum perterriti
 quod Episcopus immineret, condicunt
 se Hospitem lubenter esse recepturos;
 cognoscere enim jam, quod maximo illi
 Deo, qui omnia eorum consilia eluderet,
 reluctari non possent. Satis etiam
 suorum impotentiam sibi patere. Mox
 ubi ipsis jubentibus, quid Primores sta-
 tuissent, vulgatum est, totus populus,
 qui necdum Conventum solverat, magna
 voce expetere, ut admitteretur Episco-
 pus, quem conspicerent & audirent,
 priusquam quisque ad sua remearet.
 Venit ergo Otto cum omnibus sociis, &
 in area, qua aditus in urbem erat, ten-
 toria fixit. Occurrebant turmatim Bar-
 bari, cupidis oculis Hospitem intuentes.

M m 5 Tum-

Sæcul. XII. Tumque Ottoni & omnibus sociis diver-
 A.C. 1125. soria benigne constituunt.

Inter hæc Episcopus loco editiore
 conscenso, & cultu Pontificio fulgens, ad
 populum avidissime, quid dicturus esset,
 expectantem, opera interpretis verba fe-
 cit in hunc modum: *Benedicti estis in
 Nomine Domini, qui nos advenas placido
 animo excepistis. Novistis forsitan, prius-
 quam eloquar, quæ causa subsit, ob quam
 tam longo itinere ad vos venimus, videli-
 cet ob Salutem vestram & felicitatem;*
 Baptismus per immersionem, *quippe æternum Beati futuri estis, si Con-
 ditorem Vestrum cognoscere, eique servire
 volueritis.* Episcopo simplici sermone
 huic populo veritatem exponente, omnes
 una voce exclamare; paratos animos ha-
 biturum esse, si Fidei Christianæ Capita
 ex ordine rudes edoceret. Itaque cum
 septem dies Catechumenis Doctrinam
 Jesu Christi, adjuvantibus se Presbyte-
 ris & Clericis, explanasset, omnibus tri-
 duanum jejunium indixit, iussitque sin-
 gulos balneo mundari, & Baptismum ac-
 cepturos candidas vestes parare. Tria
 deinde Baptisteria construi curavit,
 unum, in quo ipse adolescentes mares
 baptizaret, & alia duo, in quibus Presby-
 teri hinc viros, & illinc feminas seorsum
 abluerent. Erant vero hæc Baptisteria
 magna dolia humi fixa, ea altitudine, ut
 eorum labra ad genua circumstantium
 per-

pervenirent, & si aqua implerentur, baptizandis facilis esset descensus. Circum-

Sæcul. XII.
A.C. 1125.

dabantur etiam velis, quæ modicis columnis dependebant, & in loco, in quo stabat Presbyter cum suis ministris, aliud linteum e funiculo suspensum erat, ut modestiæ omnino consuleretur, & in actione tam Sancta nihil fieret, quod honestatem læderet, aut hominum verecundissimi refugerent.

Ergo hunc populum, ad recipiendum Baptismum accedentem, Episcopus congrua oratione ad perseverandum exhortatus est. Tum, maribus ad dextram & feminis ad sinistram ex ordine positis, unctioem Catechumenorum peregit, unctosque ad Baptistaria procedere iussit. Singuli cum solo patrino accedebant, cui sub siparium intrantes cereum, quem habebant & vestem, qua tegebantur, tradebant; eamque patrinus ante oculos suos extensam tenebat, donec baptizatus ex aqua exiret. Ex altera parte Presbyter, ubi advertibat Catechumenum in aquam se demisisse, remoto paululum sipario, ter caput ejus immergens, baptizabat, moxque Chrismate ungebat, tunicam candidam præbebat, & ex aqua exire jubebat; quem egredientem patrinus alba veste, quam acceperat, induebat, & reducebat. In hyeme conferebatur Baptismus aqua calefacta & in balneariis,

Sæcul. XII. neariis, thure, aliisque odoribus aroma-
 A.C. 1125. ticis adhibitis. Hoc modo baptizaban-
 tur Infideles per immersionem, Christianæ
 modestiæ decore in omnibus ser-
 vato.

c. 8.

Septem
Sacramenta.ap. Abb. Ur-
/perg. anno
1125.

Otto igitur, ejusque Discipuli, tres
 circiter septimanas Piritzii versati, Neo-
 phytos omnia Christianæ Religionis offi-
 cia edocebant, videlicet, servare Festa,
 Dominicam, & Feriam sextam, jejunium
 Quadragesimæ quatuor temporum & Vi-
 giliarum. Legimus in quodam illius ævi
 Scripto, Ottonem hos populos a sangui-
 ne & carnibus animalium suffocatorum
 abstinere jussisse. Cum tam brevi tem-
 poris spatio Ecclesiam condere non pos-
 set, interim Sanctuarium construxit, &
 Altare consecravit, in quo Missam cele-
 brari præcepit, deditque Presbyterum,
 libros, calicem, & reliquam Sacram Sup-
 pellectilem. Quæ omnia Fideles con-
 versi, numero ferme septem millia, læti
 & mire devoti, antiqua superstitione pe-
 nitus abjecta, receperunt. Priusquam
 valediceret, Sanctus Episcopus eleganti
 oratione eos hortatus est, ut in Fide su-
 scepta constantes nunquam ad Idolola-
 triam sicut canes ad vomitum redirent.
 Summatim explicat Doctrinam de se-
 ptem Sacramentis, quæ hoc ordine com-
 memorat, Baptismum, Confirmationem,
 Unctionem infirmorum, Eucharistiam,
 Pœni-

Pœnitentiam, Matrimonium & Ordinem. (*) Admonet, infantes præscripto ab Ecclesia tempore, nempe in Paschate & Pentecoste, deferendos esse ad Presbyteros, qui eos suis manibus baptizent; omnem enim hominem, sine Baptismo mortuum, Regno Dei privari, & pœnam peccati Originalis æternam sustinere. Suadet, ut Sacerdoti Missam celebranti frequenter adsint, & in anno saltem ter quaterve communionem accipiant. Ubi de Matrimonio agit, virum plures uxores habere vetat, quia in illis populis polygamia res licita credebatur. Item prohibet, ne infantes interficiant, quippe quando eis feminæ magno numero nascuntur, quod sexus ille sit onerosior, a parentibus in cunis necabantur. Quæ inhumana crudelitas apud veteres quoque Gentiles viguisse legitur.

Sæcul. XII.
A.C. 1125.

Sup. l. III.
S. 40.
S. Just. 1.
Apol. p. 70.

c. 9. 10.

Piritzio Episcopus Caminium divertit, ubi Pomeraniæ Ducissam habuit, quæ cum esset clam Christiana, Præsulem maximo lætitiæ sensu excepit. Ipse sex ferme

(*) Hier wird dasjenige, was in der dreyzehnten Anmerkung gesagt worden, so viel als es das heilige Sacrament der Buße anbetrifft, gründlich bestärket. Wenn dieses die Meinung der ganzen Kirche nicht gewesen wäre, würde sich wohl niemand gesunden haben, der dem Heiligen Otto widersprochen hätte?

Sæcul. XII. me septimanis in illa urbe moratus tan-
A.C. 1125. tam populi multitudinem Sacro Baptis-
 mate ad vitam æternam generavit, ut,
 licet laboris partem Presbyteri in se susci-
 perent, Alba Episcopalis, sudore vultus
 defluente, usque ad cingulum sæpe ma-
 deret. Sed corporis molestiam ingens
 cordis solatium allevabat. Uratislaus
 Dux quoque Caminium se contulit, &
 viginti quatuor pellices, quas illius Gen-
 tis more præter Ducissam aluerat, dimi-
 sit, pluribus aliis Proceribus exemplum
 Domini sui sequentibus.

c. 11. 12.

§. XL.

*Stetimenses & Wolinenses &c. con-
 vertuntur.*

At neutiquam simili benevolentia S. Epi-
 scopus Wolini exceptus est, urbe il-
 la ætate celeberrima, ob mercaturæ stu-
 dium opulentissima in Julina Insula, quæ
 deinde ab ipsa nomen traxit, ubi Via-
 drus, latissimus amnis, undas in mare
 devolvit, posita. Crudele erat & fero-
 cissimum incolarum ingenium; nam li-
 cet Episcopus cum suis in ipsius Ducis
 Palatio diversaretur, irruerunt tamen
 furore amentes, in Sacerdotem violentas
 manus injecturi. Ottonis socios tan-
 to impetu territos spes tamen Martyrii
 palam consequendi reficiebat; sed tan-
 dem Episcopus, aliquot verberibus affe-
 ctus,

c. 11.